

ВИТОКИ ДОНЕЦЬКОГО СЕПАРАТИЗМУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Климчук Я.С. – ст. 1 курсу, гр.ЕППвн-11

Науковий керівник – к.і.н, доцент Творун С.О.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

На сьогоднішній день сепаратизм є основною проблемою українського народу, оскільки він загрожує цілісності та неподільності держави, представляє внутрішню загрозу для українців, погіршує економічний стан всієї країни. Проблему сепаратизму в Україні вивчали такі науковці як: Горбулін В.П., Левченко Ю.С., Степико М. Т. та інші.

Метою нашого дослідження є з'ясування причин появи сепаратистського руху на теренах України та пошук можливих шляхів подолання сепаратистських настроїв на сході.

Сепаратизм – це складний і радикальний процес відокремлення певних територій, державних меншин, народів, їхнє прагнення до автономії незалежності. В Україні сепаратизм спричинений більше зовнішнім впливом ніж культурно-етнічними причинами [4, с.1].

Зовнішній вплив країни-агресора Росії є головним чинником загостреного прояву сепаратизму на теренах України. Через тісні культурно-історичні зв'язки між російським та українським народами успіх України на шляху до Європи та демократичних перетворень міг стати викладом для росіян і загрозою існування авторитарно-тоталітарного режиму Путіна. Тому путінський режим в першу чергу зацікавлена в дестабілізації ситуації в Україні.

Не дивлячись на те, що Донецький сепаратизм яскраво проявився лише у 2014 році, його корені слід шукати у більш давній історії. Цьому сприяла багатовікова імперська політика царської Росії і Радянського Союзу, що проводилася під гаслом «поділяй і володарюй». Її суть полягала в переселенні народів на інші етнічні території, як шляхом примусу, депортацій так і через обіцянки і заохочення до міграцій. Порвавши зі своїм національним корінням, переселенці в чужому етнічному середовищі ідентифікували себе з титульною нацією і ставали росіянами. На теренах України значна кількість таких переселенців була зосереджена у шахтарських промислових районах, куди як за комсомольськими путівками, так і на примусове виселення, звозили людей зі всього Радянського Союзу.

Після розпаду Союзу настала криза та поділ майна серед бізнесових груп, це призвело до страйків та протестів. Вже тоді задля відволікання населення від боротьби проти влади промислово-олігархічних груп була використана ідея ділити Україну на Захід і Схід. На олігархічний Донбас опирався і колишній президент - втікач В.Ф. Янукович, який прийшов до влади при підтримці Росії і був провідником політики Путіна в Україні. І коли наша економіка була повністю потоплена в корупційних схемах, а надія на європейський поступ втрачена, народ не витримав і відбувся «Майдан гідності». Це призвело до втечі президента, безвладдя у військових, силових та політичних державних структурах, чим і скористалась Росія, ввівши на територію України свої війська.

Гібридна війна з Росією призвела до страшних наслідків: економічних, політичних та соціальних.

Економіці Луганського і Донецького регіонів України у 2014 –2015 рр. завдано надзвичайних втрат. Станом на лютий 2015 р. виробництво промислової продукції Донбасу (без урахування частини зони проведення АТО) зменшилося у 2,5 раза, а порівняно з попереднім місяцем – на 22,8 %. Малі та середні підприємства знизили економічну активність на 80–90 %, майже 40 тис. з них повністю припинили свою діяльність. Економічна активність скоротилась у 5 разів. Воєнні дії спричинили безпрецедентну руйнацію промислового комплексу та виробничої бази, транспортної і житлової інфраструктури [1, с. 211]. Збитки, нанесені житловим об'єктам та об'єктам інфраструктури Донецької області внаслідок бойових дій, оцінюються в 2933,7 млн грн. [1, с.126].

Порушення мирного життя та зумовлене ним підвищення безробіття, вимушена міграція громадян і блокування соціальної системи характеризують лише частину соціальних наслідків, які охопили постраждалі території. Катастрофічне зниження рівня добробуту, правової свідомості й довіри, утворює системні загрози для сусідніх регіонів на які можуть поширитись деструктивні процеси з невідконтрольних Україні територій.

На нашу думку роботу по ліквідації сепаратистських настроїв та вирішення проблем пов'язаних з сепаратизмом потрібно проводити у таких напрямках:

1. Проведення внутрішніх реформ щодо подолання економічної кризи, та підняття рівня життя в Україні. Економічні успіхи у поєднанні з дотриманням прав людини та політичних свобод, дадуть змогу населенню Донбасу впевнитись в вищій якості рівня життя в Україні у порівнянні з Росією. Висока якість життя чи не найкраще щеплення від будь-яких сепаратистських настроїв і проявів.

2. Активізація міжнародної спільноти задля колективного опору російській агресії, посилення економічних санкцій проти Російської Федерації з метою послаблення або ліквідації російського військово-тоталітарного режиму. Без стороннього втручання Україні легше буде справитися з внутрішніми проблемами.

3. Проведення тривалої культурно-просвітницької та освітньої роботи по формуванню національно-культурної ідентичності багатонаціонального населення даного регіону з українським народом; формування його національно-патріотичного світогляду; створення позитивного іміджу України і українського етносу; широка популяризація українських культурних та історичних цінностей. Робота у даному напрямку буде дуже копіткою, делікатною і тривалою.

Лише комплексне вирішення даних проблем стане запорукою від подальших проявів сепаратизму.

Література

1. Горбулін В.П. Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2015 році / В.П.Горбулін, О.С.Власюк // Аналітична доповідь до щорічного послання президента України до Верховної ради України. - 2015. - 679с.
2. Горбань С. Збройні конфлікти / С. Горбань // Україна : події, факти, коментарі. – 2014. – № 22. – С. 69-88; № 23. – С. 76–88.
3. Левченко Ю. С. Біженці та переміщені особи в Україні: правові питання (1992–2015 рр.) / Ю. С. Левченко, В. Ю. Радченко // Україна: події, факти, коментарі. – 2015. – № 19. – С. 73–85.
4. Степико М. Т. Потенціальні загрози регіонального сепаратизму в Україні // Аналітична записка. – Електронний ресурс : <http://www.niss.gov.ua/articles/1478/>

УДК 004:316.774

„ЦИФРОВА ЛАВИНА” – ЗАГРОЗЛИВЕ ЯВИЩЕ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Рогач О. – ст. гр. ЕППвн-31,

Науковий керівник – к.т.н., доцент Козловський А.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Головною рисою розвитку сучасних інформаційних систем є експонентний ріст інформації, яку створює та зберігає людство. Це новітнє явище дослідники (футурологи) називають „цифровою лавиною”. Давайте, для початку, спробуємо уявити масштаби цієї „лавини”.

За весь 2015 рік на земній кулі було створено приблизно 150 ексабайт інформації (1 ексабайт = 1018 байт, або 1 млрд. ГБ). Щороку цей об’єм створеної інформації буде збільшуватися у 6 разів, тобто у 2016 році прогнозований об’єм даних, що будуть створені людством – 900 млрд. ГБ. Дослідження та розрахунки провідних футурологів світу (Дейв Еванс, корпорація Cisco та багатьох інших) показують, що вже сьогодні кожен мешканець планети Земля в середньому зберігає 250...500 ГБ персональних даних, а у 2020 році їх буде 130...150 ТБ на кожного.

Які ж головні причини неймовірного росту кількості створюваної людством інформації? Єдиної думки з цього приводу поки що немає, але можна виділити такі основні причини:

1. „Вибуховий” ріст популярності відеоконтенту у форматах високої чіткості та бездротовий відеозв’язок. Лише один фільм тривалістю до 2-х годин в форматі 1080p (Full HD) займає 30...40 ГБ.

2. Ріст кількості ресурсів в глобальних та корпоративних мережах. Вже через п’ять років за оцінками компанії Google кількість сторінок контенту лише в мережі „Інтернет” становитиме 800...1200 млрд., а кількість сторінок закритих корпоративних ресурсів у 500...700 разів більше.

3. Постійний ріст продуктивності комп’ютерної та іншої інформаційної техніки пропорційно до кількості інформації, яка ними обробляється та зберігається. Якщо описані тенденції росту кількості інформації справдяться, то у 2020 році обчислювальна здатність звичайного комп’ютера вартістю \$1000 буде порівняна з мозком людини, а у 2050 році – всього людства.

4. Масовий перехід компаній, установ тощо на повністю безпаперовий документообіг. За різними оцінками лише фінансові установи світу створюють за 1 рік 0,5 млрд. ГБ інформації, яка має бути обов’язково збережена.

5. Впровадження різноманітних інформаційних систем та технологій, які дозволяють автоматизувати „майже все”. Це явище веде до перегляду базових

принципів функціонування глобальної економіки, що, на думку переважної більшості дослідників, буде відбуватися із зростанням частоти та глибини періодичних економічних криз та підйомів.

„Цифрова лавина” стає помітнішою щодня і, якщо прогнози навіть трохи перебільшені, актуальності не втрачає. Мова йде про „корисну” інформацію, яка призначена для сприйняття людиною. Вже сьогодні очевидно, що об’єм інформації, доступний середньо статистичній людині, набагато перебільшує його потреби і тому жорстко фільтрується на етапі сприйняття. Інакше кажучи, більше, ніж зданий сприйняти індивідуум (побачити, почути, зрозуміти та запам’ятати), в ньому не „поміститься”, скільки б додаткової інформації не існувало в природі. В цій ситуації якість самої інформації, яка попадає до користувача, починає відігравати найважливішу роль. Користувач має отримати лише ту інформацію, яка відповідає його потребам, а затрати часу на її пошук мають бути мінімальними.

На жаль, сьогодні ми можемо бачити зовсім протилежну картину, пошук потрібної, якісної та достовірної інформації або займає багато часу, або взагалі неможливий, тому що потрібна інформація розпорошена. Але, майже однозначно, можна стверджувати, що така інформація все ж таки існує і може бути відфільтрована та використана. Проблема лише в тому, що критеріїв для такої фільтрації та відповідних алгоритмів поки що не існує.

Лише сьогодні вирішенням останньої проблеми почали займатись гіганти індустрії інформаційних технологій, такі як Cisco, Google, HP, Intel, IBM, Microsoft, Sun тощо, а ще вчора всі вони проблему бачили лише в тому, де і як зберігати зростаючі об’єми інформації. Тут доцільно пригадати відому філософську істину про перехід кількості в якість і ми, тобто людство, стоїмо на порозі цього переходу.

Згадані ІТ-компанії по-різному намагаються вирішувати проблему адекватної фільтрації інформації. Наприклад, компанія Cisco бачить вирішення проблеми шляхом удосконалення людиномашинних інтерфейсів. Вже почалися випробування персоналізованого віртуального асистента (програмний комплекс Halie), який вже може розпізнавати питання англійською мовою, трансформувати їх в запити до різноманітних баз даних та видавати відповідь у вигляді візуальної інформації.